

[Ih Christensen.]

folketingsvalg, hvor valgdeltagelsen måske vil slå hundrekord med det resultat, at vi får et folketing, der måske er sammensat helt anderledes, end vælgerne egentlig ønsker, fordi hundredtusinder, måske mange flere end hundredtusinder, vil blive hjemme. Jeg håber ikke, det går sådan, hvis der kommer et valg. Jeg håber, at alle møder, men der er grund til at frygte en krise for folkestyret også i den henseende. Det er et meget stort ansvar, dette folketingsflertal, hvis det altså viser sig at være et flertal, pådrager sig ved dette, og der er jo ingen grund til at tro, at den lave valgdeltagelse vil ramme alle partier lige hårdt. Også det burde stemme de mere moderate kræfter, som jeg ved findes inden for de to største partier, til eftertanke.

Socialdemokratiet opnår, at den skattereform, som måske mere end noget parti var præget af socialdemokratiets tanker, sådan som den til sidst kom til at se ud, tabes på gulvet, og fremskridtspartiet opnår, at de 7 mia kr., der er konstateret flertal for for længst i dette folketing, også tabes på gulvet. Erhvervslivet kommer ud for nye kriser, og beskæftigelsen vil blive ramt. Jeg håber, at man i sidste øjeblik besinder sig. Jeg retter ikke mindst denne appel til fremskridtspartiet, fordi fremskridtspartiet jo blev valgt på et ganske andet grundlag end på sammen med tre socialistiske partier at prøve at fælde en ikke-socialistisk regering. Fremskridtspartiet blev valgt på grundlag af at få skattelettelse og ikke nye skatter, at få besparelser og ikke nye udgifter. Det er just det program, som her ligger til afgørelse, og som fremskridtspartiet kan sikre, hvis fremskridtspartiet handler ansvarligt her i sidste stund, det vil sige undlade at støtte dette forslag om mistillidsvotum.

Statsministeren (*Poul Hartling*):

Der er forekommet mange voldsomme angreb på regeringen i den sidste del af debatten. Man lægger skylden på regeringen for de forvirrede forhold i folketinget, for hele den debat, vi har haft nu. Hr. Glistrup siger, at statsministeren har vist sig fuldstændig uegnet, og den mening må han naturligvis have lov at have.

Jeg må i al stilfærdighed have lov at gøre opmærksom på, at der ikke er nogen rege-

ring, hverken en mindretalsregering eller en flertalsregering, der kan foretage sig noget som helst af lovgivningsart, uden at der er et flertal i folketinget. Det er de vilkår, der er, og når der ikke er tilfredsstillende arbejdsforhold i folketinget, som hr. Hilmar Baunsgaard nogle gange har sagt det, så er det måske lige hårdt nok, om man drager den konklusion, at det er regeringens skyld. Den regering, som nu i 3/4 år har måttet arbejde i det folketing, som blev resultatet af 4. december-valget, har haft et hårdt job, og jeg tror egentlig, at vælgerne efter at have fulgt med og set, hvordan det er gået til i dag, virkelig vil begynde at forstå det.

Det, det drejer sig om i dag, er et forslag om at lette indkomstskatten. Det er et forslag om en ny skala, så der bliver mindre trækprocent og skattelettelse i stort omfang. Det er det, det drejer sig om. Det forslag er gennemarbejdet, det er det, man har kunnet nå frem til, det, man kunne blive fælles om, og som et stort mindretal kunne lægge frem her i tinget for at føre igennem i dag, og for få minutter siden så det ud til, at der faktisk var en mulighed for at gennemføre det i folketinget. Det var der samling om. Det er det, det drejer sig om. Men det, man nu bruger tiden på, og det, man nu stiller op, er en række partiplaceringer, det er en dagsordenskrig. Det er da helt i orden, det har man da lov til, men hvis man skal give vælgerne indtryk af, at dette er et stykke sagligt arbejde om skattereformen, så tror jeg nok, at vælgerne vil gnide øjnene og sige: dette her kan vi ikke forstå.

Må jeg videre sige, at jeg er blevet beskyldt for at have søgt et valg. Igen og igen i sommer har man fra alle partier uden for regeringspartiet sagt med voldsomme ord, at statsministeren stræber efter et valg og målbevidst søger et valg. Det har været temaet for mange taler ud over landet. Det gælder også for mange af de folk, som skulle være parlamentarisk trænede, at de har haft den opfattelse og søgt at bibringe vælgerne den opfattelse, at det, venstre lurede på, bare var at få et valg og søge at fremkalde et valg. Jeg har afvist den tanke så alvorligt og så indtrængende, jeg kunne, og regeringen og regeringens medlemmer sammen med mange herinde har slidt alvorligt for at nå det resultat, som nu ligger til tredje behandling. Vi har ønsket resultater og ikke valg.